

[Vilhelm Rasmussen.]

Spørgsmaal til den højtærede Minister for Fiskeriet. Der blev i sin Tid af Professor Johs. Petersen foretaget nogle meget interessante Forsøg med Aalefangst ved Lys; disse Forsøg blev imidlertid ikke udført tilstrækkeligt fyldestgørende, fordi der var saa megen Modstand at overvinde, men nu da Lille Bælts Broen bliver bygget, har denne Sag en ganske særlig stor Interesse. Hvis nemlig Professor Petersens Anskuelse er rigtig, at Blankaalen standses af Lys, vil det være meget let at standse den overordentlig talrige Mængde Aal, der vandrer gennem Lille Bælt Nord paa, ved Lille Bælts Broen, og derfor vilde det glæde mig, hvis den højtærede Minister vilde foranledige, at denne Sag nu bliver grundigt undersøgt. Det er slet ikke nogen lille Sag; det drejer sig om Millionbeløb, hvis Professor Petersen har Ret i sine Anskuelser.

Dernæst vil jeg gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister at lade foretage rationelle Forsøg med Frugtavl i vore Skove. Jeg har tidligere uden Held rettet en saadan Henstilling til den daværende højtærede Landbrugsminister, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, men nu har jeg Haab om, at der kan komme noget ud af det: for det første, fordi den nuværende højtærede Landbrugsminister er bekendt som en initiativrig Personlighed, og dernæst fordi alle Erfaringer viser os, at der virkelig kan drives udbyttegivende Frugtavl i Danmark, naar den ledes paa rationel Vis, og der er ikke nogen som helst saglig Grund til, at der ikke lige saa vel skulde kunne drives udbyttegivende Frugtavl paa Statens Skovarealer som andre Steder. Der er endvidere en overordentlig rimelig Grund til at gøre et Forsøg i denne Retning, for det stiller sig jo saadan, at der er et Underskud paa over 1 Mill. Kr. hvert Aar ved Statens Skovdrift. Det forekommer mig derfor at være en Pligt at lade saadanne Forsøg foretage, hvis det altsaa forholder sig, som jeg tror, at der kan drives Frugtavl med godt Udbytte i Statens Skovarealer. Efter min Mening er det ogsaa i nok saa høj Grad en socialdemokratisk som en ikke-socialdemokratisk Ministers Pligt at lade saadanne Forsøg foretage, fordi Socialdemokratiet, i samme Grad som det vinder frem og faar Ledelsen, faar en Forpligtelse til at vise nye Veje paa de forskellige Virksomhedsomraader.

Jeg vilde ogsaa ønske — skønt Værdien af den paagældende Foranstaltning maaske nok er tvivlsom —, at den højtærede Minister vilde lade foretage Forsøg

med Frugtavl i Hedeegne, paa Steder, hvor der er en Statsbesiddelse i Læ af en Plantage. Det viser sig nemlig, at man i Hedeegnene i det vestlige Jylland faktisk kan avle Frugt, og naar private kan gøre det, vilde det være særdeles heldigt, om et initiativrigt Ministerium kunde vise, at ogsaa Statens Arealer paa denne Vis kan give Udbytte.

Dernæst har jeg en Henstilling til den samme højtærede Minister i Anledning af et ganske andet Forhold. Jeg erfarede i Sommer, at en Forpagter af en af Statens Tjenestejorder efter min Mening blev meget lidt velvilligt behandlet fra Myndighedernes Side. Denne Forpagter har en Skovfogedlod i Forpagtning for en Afgift, som efter hans Mening er betydelig. Til denne Jordlod har imidlertid Statens Vildt fri Adgang, thi der er ikke Spor af Indhegning, og Forpagteren kunde, sagde han til mig, hver Aften se en Snes Raadyr inde paa sin Mark. Da han i Fjor i den Anledning beklagede sig til Stedets Skovrider, fik han efter sit Sigende det Svar: Saa bliver jo Dyrene fede, og da han i Aar atter beklagede sig over dette Forhold, fik han et lige saa overraskende og unænsomt Svar, idet Skovrideren skal have svaret: Saa maa De dyrke noget, som Dyrene ikke vil æde. Det kan imidlertid ikke lade sig gøre i Kraft af Forpagtningskontrakten. Det forekommer mig, at hvis disse Udtalelser er rigtige, er det højst uheldige embedsmæssige Udtalelser, som vidner om meget ringe Hensyntagen. Det er den Side af Sagen, men jeg kan ikke se rettere end, at det — det er den mere alvorlige Side — er ganske urimeligt, om Statens Tjenestemænd, Skovfogder og Skovløbere, faar overladt Tjenestejord, hvortil Statens Vildt har fri Adgang, naar dette Vildt kan anrette meget betydelig Ødelæggelse paa Jorderne. Derfor tillader jeg mig at spørge den højtærede Landbrugsminister om hans Opfattelse af denne Sag, dels hvad der specielt vedrører Forpagteren, dels det mere almindelige Spørgsmaal, om ikke det vilde være betimeligt, at Tjenestejord blev indhegnet paa en saadan Maade, at Statens Vildt ikke kan ødelægge, hvad Mennesker med stor Flid dyrker paa deres Tjenestejord.

Men idet jeg er inde paa dette Emne, vil jeg samtidig gerne bede den højtærede Minister oplyse det højtærede Ting om den Interesse, som Statens Skovridere har af Jagten ved de Sportler, som de faar paa forskellig Vis i Anledning af Jagten i Statens Skove, og jeg vil bede den højtærede Minister oplyse, hvor meget det i det hele taget